

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

Ławnik SN Marek Molczyk

Protokolant starszy inspektor sądowy Łukasz Kaczmarek

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w P., obwinionego sędziego Sądu Rejonowego w T. X.Y. i jego obrońcy adwokata P. C. działającego z substytucji adw. R. S., po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2025 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej sprawy dyscyplinarnej sędziego Sądu Rejonowego w T. X.Y., obwinionego o to, że: występując w piśmie z dnia 28 kwietnia 2020 roku skierowanym do Ambasadora Ingibjorg Sólrún Gísladóttir - Dyrektora Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, będąc sędzią Sądu Rejonowego w T., w nieustalonym miejscu, podjął aktywność w sferze publicznej poprzez zajęcie czynnej postawy w bieżącym sporze politycznym, formułując własny pogląd i opowiadając się przeciw konkretnym rozwiązaniom proponowanym przez jedną z partii politycznych w związku z procesem legislacyjnym spowodowanym zaistniałą sytuacją epidemiczną i zagrożeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 wywołującym chorobę COVID-19, polegającym na uregulowaniu kwestii dotyczących przeprowadzenia wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych - zgodnie z kalendarzem wyborczym - na dzień 10 maja 2020 roku, wbrew zakazowi wyrażonemu w art. 178 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia

1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) statuującemu, że sędzia nie może prowadzić działalności publicznej, która nie daje pogodzić się z zasadami niezależności sądów i niezawisłości sędziów oraz uchybił godności urzędu wskazując, jakoby rozpoznanie protestów wyborczych i stwierdzenie ważności wyborów toczyć się miało przed Izbą Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, w której członkowie - sędziowie Sądu Najwyższego - zostali powołani w wadliwym prawnie procesie wywołującym brak niezależności tej izby, publicznie kwestionując skuteczność powołania sędziów orzekających w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego w Warszawie, to jest podejmując się działania przynoszącego ujmę godności sędziego i podważającego zaufanie do jego niezawisłości, niezależności i bezstronności, to jest o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 107 § 1 pkt 3, 4 i 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej powoływana jako: u.s.p.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 128 u.s.p.

orzeka:

I. uznaje obwinionego sędziego Sądu Rejonowego w T. X.Y. za winnego przewinienia służbowego opisanego w zarzucie, określonego w art. 107 § 1 pkt 3, 4 i 5 u.s.p. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 128 u.s.p., i przy przyjęciu, że czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, o którym mowa w art. 109 § 5 u.s.p., na podstawie art. 109 § 5 u.s.p., odstępuje od wymierzenia mu kary dyscyplinarnej;

II. na podstawie art. 133 u.s.p. kosztami postępowania dyscyplinarnego obciąża Skarb Państwa.

[M. T.]

[a.ł]